

1) at sikre den dansksindede Del af Sydslesvigs Befolkning, der er i stigende Vækst, almindelige borgerlige og demokratiske Rettigheder, derunder Adgang til fri kulturel og politisk Livsførelse paa lige Fod med den øvrige i Landsdelen hjemmehørende Befolkning, saaledes at den fredelige og nationale Kappelstrid mellem Dansk og Tysk kan finde Sted under lige og betryggende Vilkaar,

2) at søge Flygtningene fjernet fra Sydslesvig ved fortsat at henlede de paagældende allierede Magters Opmærksomhed paa de Farer, som Anbringelsen af store Mængder hjemstavnsfremmede Flygtninge i Sydslesvig medfører, dels for det danske Befolkningselements fremtidige Bestaaen, dels for en fri og fredelig Udvikling i dette Grænseomraade og derigennem ogsaa for den danske Grænses nationale Sikkerhed, og

3) i Tilslutning til allerede stedfundne Henvendelser til allierede Magter at opnaa Adgang for Danmark til under kommende internationale Forhandlinger at varetage de nationale danske Interesser, som er knyttet til den fremtidige Ordning af Forholdene i Sydslesvig.

Ved Afslutningen af Debatten om den Side 963 omtalte Forespørgsel vedrørende Sydslesvig meddelte *Hans Hedtoft* paa Forslagsstillernes Vegne, at de ønskede at stille Forslag til den ovenfor gengivne Beslutning af Folketinget.

Behandlingen af denne Sag aabnedes af *Udenrigsministeren*, der i faa Ord anbefalede Forslaget til Vedtagelse.

*Ordføreren for Forslagsstillerne* (*Hans Hedtoft*) havde derefter Ordet. Han pointerede, efter paa sin Gruppes Vegne at have givet Tilslutning til Forslaget, at der ved Vurderingen af det sydslesvigske Problem staaer to store Spørgsmaal over for hinanden. Det ene er Hensynet til vore Landsmænd i Sydslesvig, det andet Hensynet til Danmarks Sikkerhed. Det sidste Hensyn vejede efter hans Opfattelse særlig til og maatte være det afgørende. »Danmarks politiske Fejlgreb gaar,« udtalte han, »omtrent saa langt tilbage, som Historien rækker, og de fortsættes op gennem Tiderne kun afbrudt nu og da af korte Glimt af Fornuft og af Forsøg paa at vinde det tabte tilbage. Fejlgrebene bitre Frugt blev Nederlaget i 1864 og Tabet af hele Slesvig. Af dette Nederlag voksede imidlertid en ny dansk Indstilling frem, baseret paa Erkendelsen af, at Ejderpolitikken uhjælpeligt havde lidt Skibbrud, og at Danmark var placeret som en Magt, der ikke kunde tillade sig at gaa ud over de Grænser, Nationalitetsprincippet anviser.